

Evaluativní prefixy archi-, extra-, hyper-, super- ve francouzštině

Bakalářská práce

Jana Šindelářová

ÚRS FFUK 2012

Posudek vedoucího práce

Cílem předložené bakalářské práce Jany Šindelářové bylo testovat pomocí dotazníkové metody použití evaluativních sufixů archi-, extra-, hyper- a super- v současné francouzštině. Z praktických důvodů byl výzkum omezen na adjektivní báze a použití adjektiv jako přívlastků a jmenných přísudků (attribut). Jednou z výchozích hypotéz byl předpoklad, že výsledky se mohou různit v závislosti na pohlaví a věkové skupině. Značným rizikem zvolené metody je samozřejmě náročnost, jakou klade na pozornost a ochotu ke spolupráci u vybraných rodilých mluvčích. Domnívám se, že se autorce v zásadě podařilo dospět k smysluplným výsledkům, i když práce vykazuje četné nedostatky a vady, na něž nemohu neupozornit.

Začnu některými nedostatky spíše technického rázu. Formát bibliografických odkazů je velmi nezvyklý a nepraktický, lépe je dnes standardní formát typu Riegel 1994: 902. Do textu se vloudily i některé pravopisné chyby (*des sentiment humaines*, str. 19; *byli voleny*, str. 49, aj.). Některé formulace jsou na hranici srozumitelnosti – viz např. začátek 2. odstavce na str. 13). Adjektivum *superflu* (str.21) nelze ze synchronního hlediska považovat za prefigované, deadjektivum *superfluidité* není synonymem *superfluité* (str. 24).

Autorka zmiňuje v teoretické části dělení adjektiv na kvalifikační a relační (str. 17-18). Jak známo, čtená relační adjektiva mohou přecházet v některých typech syntaktického užití (emploi) ke kvalifikačním. V předložené práci se to může týkat adjektiva *tropical* (*climat supertropical*), u uvedeného příkladu (str. 48 a 68) se však zdá, že *extra-* tu má spíše lokativní význam (obdobně jako např. *extracommunautaire*).

Patrně nejvýraznějším strukturním nedostatkem je určitá nepřehlednost praktické části, kdy se čtenář v textu těžko orientuje. Po představení technických parametrů dotazníků (počet testovaných, věková struktura, škála možných odpovědí, apod.) by bylo dobré uvést alespoň jeden konkrétní příklad konstrukce jednotlivých příkladů, rozdíl mezi přívlastkovou a atributivní konstrukcí. Takto je čtenář odkázán na závěrečnou tabulku v příloze, která by měla sloužit spíše jako soubor dokladů již interpretovaných a vyhodnocených.

Přes zmíněné nedostatky považuji práci za přijatelnou a navrhuji hodnocení velmi dobře.